

Boss Là Nữ Phụ

Chương 351 : Chương 353: Tình triền thanh mai (4)

“Cái này của cậu là hàng thật sao?”

“Đương nhiên, ngài yên tâm, đồ trong tiệm chúng tôi đều có Giấy giám định, tuyệt đối là hàng thật.”

Thời Sinh nghiêng đầu nhìn sang, người nói chuyện với ông chủ là một ông già có tuổi.

Trong tay ông chủ cầm một vật trang trí, Thời Sinh nhìn nửa ngày không nhìn ra là thứ gì.

Cô ấy cúi đầu tìm một vòng trong đồng vật phẩm hoa lệ phi phàm, cuối cùng tìm được thứ đồ chơi đó.

Thanh Đồng Khí 30 năm, giá trị một nghìn, khoảng cách mười mét.

Ba mươi năm?

Đó không phải là đồ giả sao.

“Cái này có lịch sử 300 năm, ngài...” Ông chủ vẫn đang đứng đó khoác lác.

Thời Sinh nhìn ông già cầm thẻ quẹt tiền.

Một chữ cũng không nói.

Có lẽ là ánh mắt của Thời Sinh quá thẳng thắn, ông chủ nhìn về phía cô một cái, thấy trong tay cô cầm một thứ đồ kỳ lạ, càng hiếu kỳ hơn.

Ông ta giao ông lão cho người bên cạnh tiếp đãi, sai bước đi về phía Thời Sinh.

Ông chủ là người đàn ông trung tuổi rất tháo vát. Vì là bán đồ cổ, trang phục trên người ông ta đều khá cổ điển.

“Cô bé, có hứng thú với đồ cổ à.” Dù đang nói chuyện với Thời Sinh, nhưng ánh mắt ông ta lại hướng về phía tay Thời Sinh.

Khi ông ta đi tới, Thời Sinh liền ấn phím khóa màn hình, cái ông ấy nhìn thấy chỉ là một màn hình đen sì sì.

“Không hứng thú.” Thời Sinh lắc đầu.

Ông chủ cười cười, “Trời tối như vậy rồi, cô bé mau về nhà đi.”

Thời Sinh nhìn về hướng ông già đó, cười một cách quái dị với ông chủ, “Ông bán cho ông ấy bao nhiêu tiền? Cảm giác tay không bắt sói trắng có sướng không.”

Sắc mặt ông chủ hơi thay đổi, nhưng rất nhanh trấn tĩnh lại, “Cô bé, cháu đang nói gì vậy.”

“Haiz, nghe không hiểu thì thôi.” Thời Sinh giấu điện thoại vào túi quần, “Yên tâm, cháu sẽ không lo chuyện bao đồng đâu. Ông ấy không nhận ra thật giả đó là việc của ông ấy, tốn tiền oan uống cũng là đáng đời. Kiếm tiền không dễ dàng gì, cháu hiểu.”

Ông chủ thở phào, không ngờ cô bé này giác ngộ vẫn rất tốt, kết quả chưa thở xong, đã nghe cô bé này lại nói: “Nhưng việc lừa gạt này làm nhiều cũng không tốt, tự chú cẩn thận chút đi.”

Thời Sinh vẫy vẫy tay chào ông chủ, đi ra ngoài cửa.

Ông chủ nhìn chằm chằm theo bóng cô mấy giây, trong lòng có chút kỳ quái, cô bé này xem ra mới mười mấy tuổi, sao nói chuyện lại như bà già vậy.

Có bệnh!

Đợi Thời Sinh đi ra khỏi tiệm đồ cổ, mới nhớ ra mình đang đi theo nữ chính.

Cô lơ ngơ nhìn người đi qua đi lại xung quanh, đâu còn có bóng dáng của nữ chính nữa.

Thời Sinh gãi đầu.

Bỏ đi, về ngủ đã.

Một khoảng thời gian tiếp theo, Thời Sinh lên lớp tan học về nhà, 3 việc đơn giản, tuyến đường cũng vô cùng cố định.

Thời đại này, dù muốn quấy cũng không có chỗ nào quấy!

Nữ chính cũng rất yên tĩnh, có lẽ do cô ta biết tình hình hiện giờ của mình, không nên quá phô trương. Nhưng nhìn thấy trên người nữ chính ăn mặc càng ngày càng cao cấp, là biết cô a ngấm ngấm kiếm được không ít tiền.

Thời Sinh cầm điện thoại ngồi tại chỗ chơi game.

Ừm...

Điện thoại Taobao của cô tự cài game, dù chỉ là Pikachu.

“Dạo này nhìn Thẩm Giai Âm như biến thành người khác vậy, xinh đẹp hơn rất nhiều...”

“Đồ mặc trên người cũng thay đổi.”

“Lẽ nào trong nhà trúng số?”

Đám Diêu Tầm lại lắc nhai trước mặt.

Giờ tâm tư của họ vẫn chưa tối tăm xấu xa như sau này, thấy người khác ăn mặc đẹp thì nói là người ta bị bao nuôi.

Thời Sinh nhếch môi cười, cúi đầu tiếp tục chơi Pikachu.

“Thịnh Hạ, máy trò chơi của cậu mua ở đâu vậy, hình ảnh rõ nét quá.”

Diêu Tẩm không biết từ khi nào quay đầu qua, vừa vặn nhìn thấy màn hình của Thời Sinh.

“Sao còn... có thể trực tiếp ấn vào màn hình? Tiên tiến quá đi!”

Tiếng của Diêu Tẩm lập tức dẫn tới sự chú ý của không ít người. Thẩm Giai Âm nhìn về bên đây, chỉ nhìn thấy chỗ ngồi bị vây tới mức nước không lọt qua, không nhìn thấy tình hình gì bên trong.

Cô ấy cụp mắt xuống, che đi sự khinh thường trong đáy mắt.

Thời Sinh thấy người vây quanh càng ngày càng nhiều, khó chịu cắt điện thoại đi, nằm bò lên bàn ngủ.

“Thịnh Hạ cho tớ mượn máy trò chơi của cậu chơi thử được không.”

“Thịnh Hạ, xin cậu đó, cho tớ mượn chơi đi mà.”

Họ đều chưa từng nhìn thấy máy trò chơi có thể ấn thẳng vào màn hình, nên rất tò mò.

Thời Sinh bịt tai, những người này xúm lại một lát, thấy cô ấy không có phản ứng gì cũng chỉ đành tản đi.

Cũng có người lẩm bẩm nói cô ấy keo kiệt, nhưng lúc đó thiết bị điện tử còn chưa phổ biến lắm, có máy trò chơi đều là một việc rất đáng khoe khoang. Họ cũng hiểu người ta không cho mượn là rất bình thường.

Chỉ là máy trò chơi hình ảnh đẹp như thế, còn có thể ấn vào màn hình, thật sự là trước nay chưa từng nhìn thấy.

Khúc nhạc đệm này rất nhanh liền trôi qua, sự chú ý của học sinh xưa nay đều chuyển đổi rất nhanh.

“Nghe nói hôm nay giáo viên chủ nhiệm mới sẽ tới, không biết là nam hay là nữ.”

“Bất luận là nam hay là nữ, dù sao tớ cũng không muốn đi học.”

“Để giáo viên chủ nhiệm lớp bên cạnh lên lớp, tớ sắp nôn ra mất rồi, may mà hôm nay kết thúc rồi...”

Đúng rồi, giáo viên chủ nhiệm của họ xin nghỉ sinh, khoảng thời gian này đều là giáo viên chủ nhiệm lớp bên cạnh tới dạy thay.

Hôm qua thầy giáo dạy thay nói giáo viên chủ nhiệm mới của họ hôm nay sẽ tới.

Đổi giáo viên chủ nhiệm hay không, đối với Thời Sinh mà nói không có khác biệt gì, dù sao cô cũng định làm một học sinh cá biệt.

Tiết học của cấp hai, Sinh Khoe Khoang biểu thị, thật sự lười viết.

Tiếng chuông lên lớp vang lên, phòng học lập tức yên tĩnh lại, mọi người đều nghe được thông tin, nháo nhác nhìn ra cửa phòng học.

Hành lang yên tĩnh vang lên tiếng bước chân, người đàn ông mặc sơ mi trắng, quần tây xuất hiện ở cửa.

Phòng học đồng loạt vang lên tiếng hô nhẹ.

“Đẹp trai quá .....”

Bất luận ở thời đại nào, có một khuôn mặt dễ nhìn tuyệt đối là vũ khí lợi hại.

Thời Sinh ngẩng đầu, nhìn về phía cửa.

Mày đột nhiên nhíu lại, quay đầu nhìn về hướng Thẩm Giai Âm.

Mặt Thẩm Giai Âm đầy vẻ bất ngờ, mày cũng nhíu lại, thân hình hơi căng cứng, có thể nhìn ra nữ chính lúc này rất phòng bị.

Người đàn ông dứt một tay vào túi quần, đi lên bục giảng, dùng bút phấn viết lên bảng đen hai chữ như rồng bay phượng múa, quay người, trên khuôn mặt đẹp trai mang theo nụ cười hắc ám, “Chào mọi người, thầy là Doãn Mạch. Bắt đầu từ hôm nay, thầy là giáo viên chủ nhiệm mới của các em, mọi người hoan nghênh thầy không?”

“Hoan nghênh ạ.” Trong phòng học vang lên tiếng vỗ tay nhiệt liệt.

“Thầy giáo chủ nhiệm này đẹp trai quá, sau này mình nhất định chịu khó nghe giảng.”

“Làm thầy giáo đúng là uống phí nhân tài, nên đi làm minh tinh mới

phải.”

Thời Sênh chống cảm một cách mệt mỏi nhìn Doãn Mạch và Thẩm Giai Âm ‘liếc mắt đưa tình’.

Nam chính đại nhân theo đuổi bà xã đã đuổi tới tận trường học rồi, rất có phong thái của nam chính tổng tài.

Bối cảnh Doãn Mạch cũng hơi trâu bò, ban đầu là nhìn trúng năng lực của nữ chính, ngoài miệng thường xuyên trêu ghẹo nữ chính, nhưng trong lòng lại không phải yêu từ cái nhìn đầu tiên.

Sau này họ đã trải qua rất nhiều chuyện, nam chính mới phát hiện mình yêu nữ chính.

Sau đó bày tỏ, hai người cứ thế theo lẽ thường ở bên nhau.

Thời điểm hiện giờ... nam chính có lẽ còn dừng ở lúc nhìn trúng năng lực của nữ chính.

Suy cho cùng nữ chính vẫn còn nhỏ.

Thời Sênh sờ cảm dưới giống như đang quan sát sản phẩm, khuôn mặt trầm tư nhìn nam chính.

Là một người đầy tài năng tốt nghiệp trường nổi tiếng ở nước ngoài, để nam chính tới dạy đám trẻ ranh trung học, đúng là uổng phí nhân tài.

LINK Truyện:

Boss Là Nữ Phụ <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/boss-la-nu-phu-2785344.html>

LINK Chương này:

Chương 353: Tình triền thanh mai (4) <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/boss-la-nu-phu-2785344/chuong-351.html>